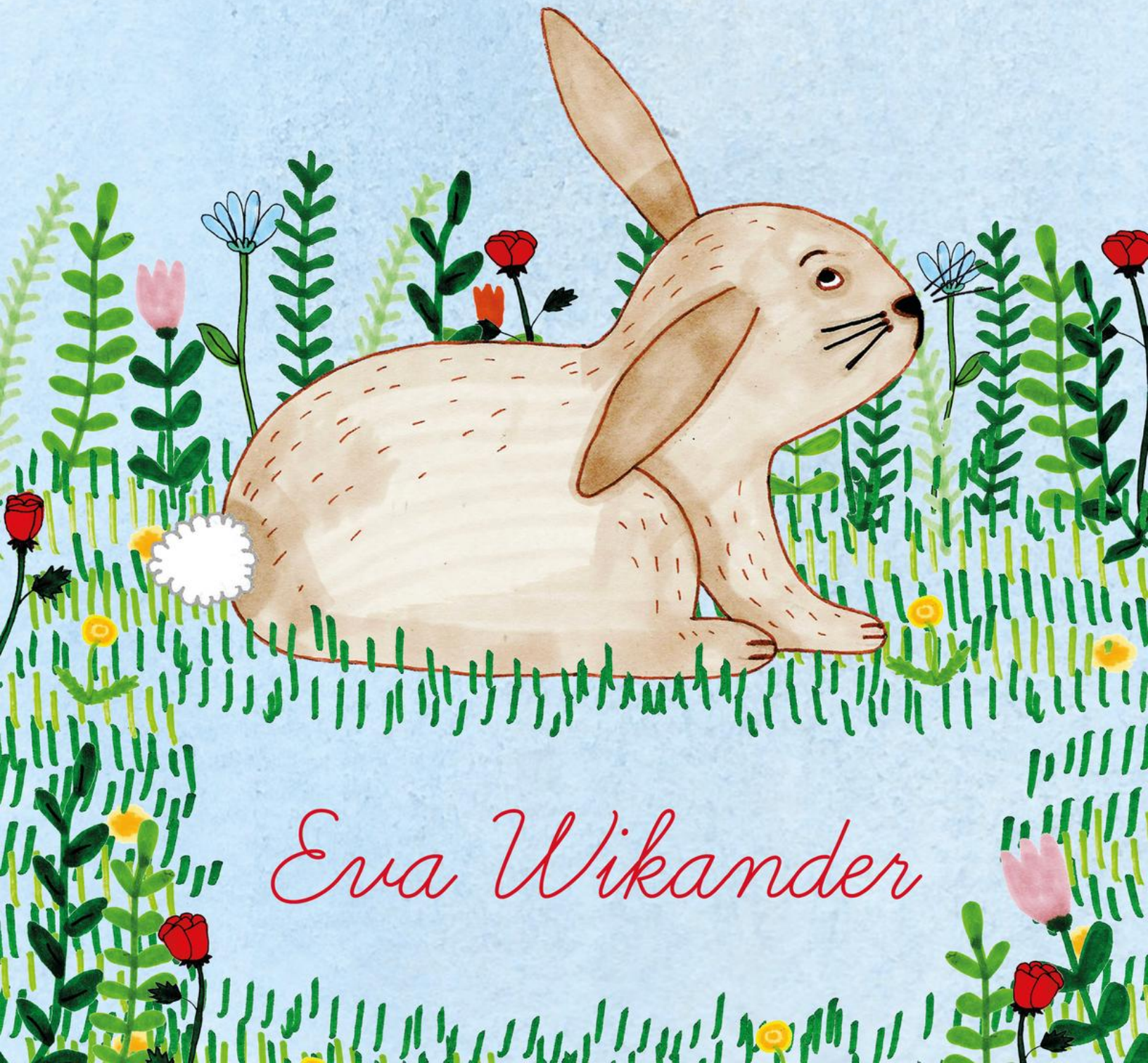
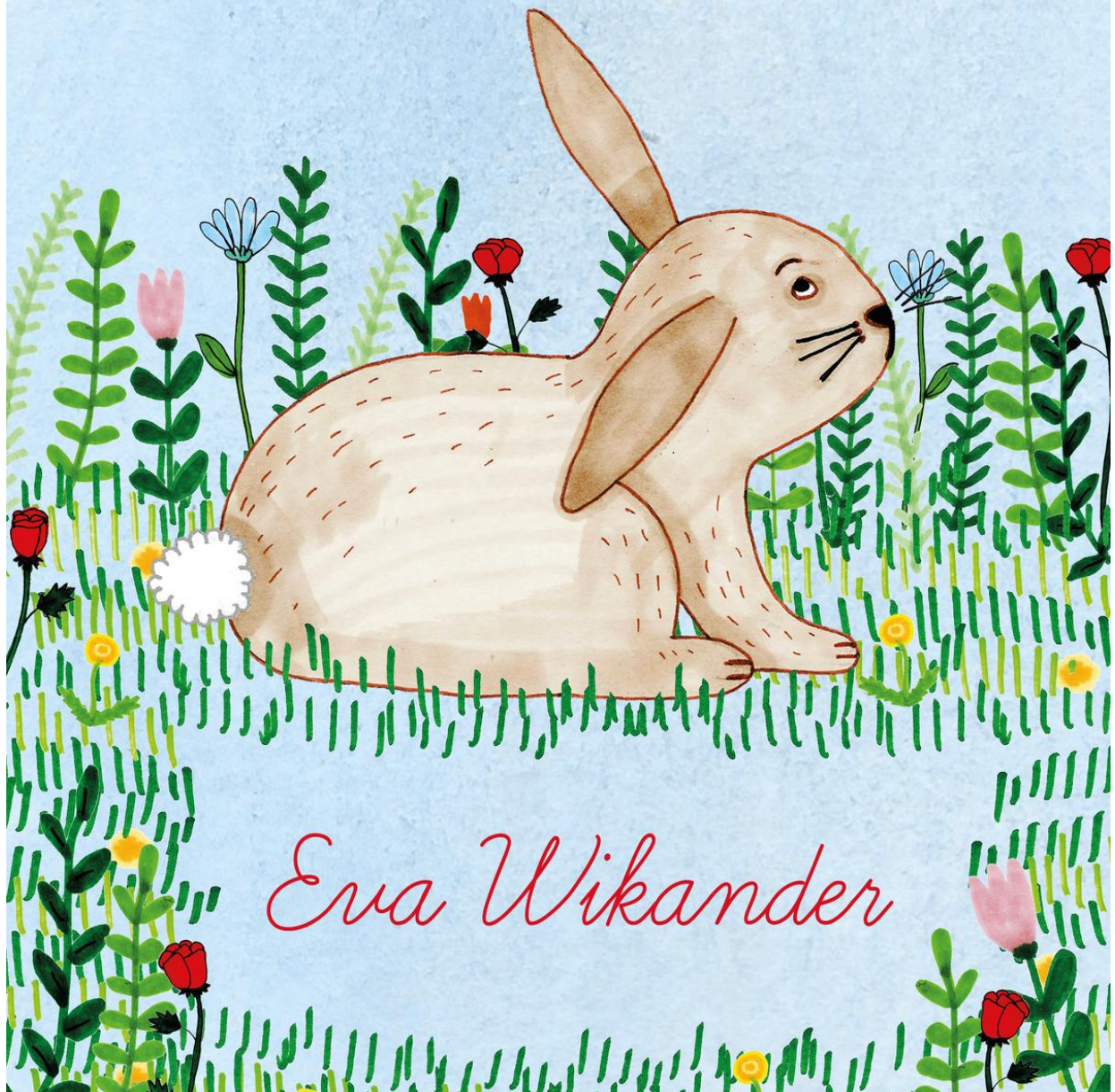

BUSIGA BULLEN

Eva Wikander

BUSIGA BULLEN

Eva Wikander

Eva Wikander

Busiga Bullen

Illustrationer av
Frantisek Simak

Saga

Busiga Bullen
Copyright © 1987, 2019 Eva Wikander och SAGA Egmont, an imprint
of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen
All rights reserved
ISBN: 9788726126679

1. E-boksutgåva, 2019
Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

När jag flyttade hem till Lilla Hon och fick mitt namn

De borde komma nu! Väckarklockan har ringt för länge sedan.

Är det bara jag som använder öronen nuförtiden? Usch, vad tyst och trist det är här i köket och inget vatten har jag!

Jag längtar efter Lilla Hon så jag håller på att spricka!
Hennes mjuka händer och sömniga röst.

— Bullen, Bullen! Godmorgon min busiga Bulle!

De andra pratar aldrig före frukost.

Nu rör någon på sig! Heja, heja! Äh, det var bara Stora Han som vände sig i sängen. Sömntutor, säger jag. Ni håller på att få dåliga vanor. Lilla Hon kommer försent till skolan. Känner ni inget ansvar alls för oss små i familjen???

Köksdörren står på glänt. Stora Hon var uppe i natt igen och åt smörgåsar. Visst, visst, hon får väl äta när hon vill men ALDRIG glömma att stänga köksdörren efter sig. Jag blir oerhört frestad, jag ligger bara och tänker på möjligheten att smita. Jag får INTE ge mig ut på de dyra mattorna därute, jag vet! Jag måste hålla tillgodo med min gamla söndergnagda trasmatta, jag vet, jag vet!

Usch, vad jobbigt allting är! Kommer de inte snart?

Jag tror jag tar en sväng ut i hallen, jag gör det. De får skylla sig själva som aldrig vaknar. Jag är urlerd på det här köket.

Man har blivit gammal. Här har man bott i hela sitt liv utom några korta somrar på landet och lite spring i buskar och gräva sand nere på gården.

Jag tillhör släktet bondkanin och föddes i ett stall.
Jag hade knappt vuxit i pälsen när Stora Hon kom cyklande på stallbacken för att hämta mig.

Plötsligt lyftes jag upp i luften och hamnade i en cykelkorg. Främmande händer försökte lägga en filt över mig. En filt! Naturligtvis grävde jag mig genast ut och skaffade mig fri sikt över korgkanten.

Jaha, då är man på väg någonstans då, tänkte jag. Stora Hon cyklade snabbt och höstvinden ven i mina känsliga öron.

— Åh, vad Lilla Hon kommer att bli överraskad, sa Stora Hon förtjust.

Jag bars upp för trapporna i huset i ilfart. En grön bur stod iordninggjord på golvet i köket. På botten låg tidningspapper och tre nyskalade morötter. Tidningspapper! Mycket ska man tåla innan öronen ramlar av. Jag hatar att ligga på tidningspapper. Det dröjde länge innan Lilla Hon var klok nog att byta till spån.

Lilla Hon ja! Första kvällen satte hon sig ner hos mig.

Hennes ögon strålade och hennes varma händer lekte i min päls.

Hon pratade i ett och snart hade jag fyra dockor och en nalle som sällskap i buren. Det blev trångt och till slut var jag både hungrig och otålig och ville vara i fred.

— Han ser ut som en bulle, sa Stora Han som också blivit mycket överraskad över min ankomst.

— Bullen, Bullen, härmade Lilla Hon.

På det viset blev jag döpt redan samma kväll. Till Bullen.

Lilla Hon bar omkring mig i lägenheten. Det snurrade obehagligt i mitt huvud.

— Här är mitt rum och här är min säng, anförtrrodde hon mig. Du kan få sova hos mig i natt!

Nej, nej, nej, inte i sängarna! — Inga djur i sängarna. Det blir bara kiss och bajs och ett elände att hålla rent, ropade